

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

Vječne opasnosti RNA-cjepiva

dr. Sucharit Bhakdi, dr. sc. Karina Reiss i dr. Michael Palmer

Novi koncept RNA cjepiva

Kromosomi su knjige života koje sadrže DNA kodirane recepte za proizvodnju molekula proteina. Kada za to postoji potreba, knjiga se otvara te se izrađuje kopija potrebnog recepta. Ta kopija je mRNA, koja usmjerava proizvodnju proteina, nakon čega se eliminira.

RNA cjepiva su takve kratkotrajne kopije kromosomskih recepata koji usmjeravaju proizvodnju odabranih antigena, npr. šiljastog proteina SARS-CoV-2. Više od milijardu tih kopija (RNA molekula) se ubacuje sa svakom injekcijom. Masovna proizvodnja mRNA zahtijeva masovnu dostupnost DNA recepata. Kako se to može postići?

Rješenje predstavlja temeljni stup genske tehnologije. Milijarde i trilijuni kopija DNA recepata potječu od bakterija. Recepti su sadržani u sićušnim bakterijskim kromosomima koji se nazivaju plazmidi. Vrijeme diobe bakterija je otprilike 20 minuta - broj stanica se povećava otprilike osam puta svaki sat. Doslovno se stoga iz kulture tekućine može prikupiti bezbroj bakterija s plazmidima u samo nekoliko dana.

Plazmidima se lako manipulira. Mogu im se umetnuti strani recepti, tj. geni, poput onih koji kodiraju virusne proteine. Nakon umnožavanja bakterija, plazmidi se sakupljaju i koriste kao predložak za proizvodnju mRNA kopija.

RNA molekule se zatim pakiraju u male masne globule nazvane lipidne nanočestice (LNP). Bitne komponente LNP-a su umjetne (stvorene od čovjeka) i potencijalno vrlo toksične. Njihova uporaba kod ljudi bila je zabranjena do 2020. To je pravilo prekršeno kada su COVID RNA cjepiva dobila odobrenje za hitnu uporabu. Ambalažni materijal (LNP) je neophodan kako bi zaštitio RNA od uništenja i tako omogućio da može putovati krvotokom do svih organa tijela. Tamo globule djeluju kao trojanski konji. Njih preuzimaju stanice te se njihov sadržaj potom oslobađa. Slijedi stvaranje proteina šiljka i pokretanje imunološkog odgovora, što dovodi do stvaranja specifičnih antitijela koja bi trebala štititi od budućih infekcija.

Fatalna mana

Imunološki sustav prepoznaje i uništava tjelesne stanice koje proizvode strane proteine, kao što se događa kada se stanice zaraze virusima. Ova sposobnost prepoznavanja stranoga dobiva se pri rođenju. Štiti nas tijekom cijelog života jer se virusom zaražene stanice učinkovito eliminiraju. Ta

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

sposobnost se ne može potisnuti. Stoga, ako se u stanicu ubaci mRNA koja kodira bilo koji strani protein, ta će stanica biti napadnuta od strane vlastitog imunološkog sustava. To je fatalna mana koja je u osnovi cijelog ovog koncepta. Broj zapakiranih kopija RNA ubačenih sa svakom injekcijom je ogroman. Bezbroj slučajeva imunološkog napada će eruptirati po cijelom tijelu a koji se mogu zaustaviti samo kada proizvodnja stranog proteina prestane. Koliko će vremena trebati za to? Nekoliko dana, kao što su proizvođači cjepiva i regulatorna tijela više navrata tvrdili?

Ultimativna katastrofa

U proteklih godinu dana se pojavilo alarmantno otkriće koje nije bilo u skladu s tom tvrdnjom. Protein šiljka i multiorganska upala zabilježeni su kod cijepljenih osoba tjednima, pa čak i mjesecima nakon injekcija (1-3). I to je bilo povezano s teškom i često smrtonosnom bolešću (2,3). Kakav je to svjetovni razlog mogao biti, i još uvijek je, za dugotrajnu proizvodnju RNA kodiranih proteina i upala?

Jedan od mogućih i krajnje zastrašujućih odgovora se pojavio nakon nedavnog otkrića McKernana i njegovih kolega (4). U procesu proizvodnje cjepiva, plazmidni DNA predlošci moraju se ukloniti iz generirane mRNA prije nego što se ona zapakira u LNP. Inače će plazmidi također završiti u masnim globulima. McKernan je otkrio da ovaj ključni korak uklanjanja DNA plazmida nije bio marljivo proveden. Pronađene su ogromne količine DNA plazmida u zapakiranom obliku koji je jamčio njihovu uspješnu isporuku u stanice gdje bi oni mogli djelovati kroz dulja vremenska razdoblja.

Stanični unos funkcionalnog stranog kromosoma možemo izjednačiti s ničim manjim nego s genetskom izmjenom. To je jednostavno sudbina ljudi koji su ubrizgani s pakiranim bakterijskim plazmidima. Osim toga, ekspresija stranog gena će izazvati imunološki napad na stanice koje ga proizvode. Kontinuirana i produljena proizvodnja tijelu stranog proteina će pojačati oštećenje organa i upalu. To će se dogoditi u cijelom tijelu. Krvni ugrušci će se formirati kao odgovor na oštećenje krvnih žila a tkiva će odumirati zbog nedostatka kisika. Srce je jedan organ koji ne može zamijeniti svoje mrtve stanice. Tko još nije čuo za tajanstvene iznenadne kardiološke smrti koje se događaju diljem svijeta? One su samo vrh ledenog brijega. Srčane bolesti kao posljedice cjepiva ušle su na dnevni red mladih i starijih osoba. Drugi organ koji ne može zamijeniti svoje mrtve stanice je mozak. Ovisno o tome gdje u mozgu se pojavilo oštećenje zbog cjepiva, bilo koja neurološka i psihijatrijska nedaća se može pojaviti.

Analogno tome, autoimune i slične bolesti mogu se istovremeno razviti u različitim organima. Ova slojevita karakteristika ozljeda izazvanih cijepljenjem jedinstvena je i uvjerljivo ilustrirana u tragičnom slučaju 14-godišnjeg djeteta koje je umrlo od višestruke upale organa a što nikada prije nije viđeno (5).

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

Potencijal cijepljenja da negativno utječe na plodnost i reprodukciju je ogroman. Cjepiva se nakupljaju u reproduktivnim organima što može smjesta narušiti plodnost. Unos cirkulirajuće RNA i DNA od strane stanica posteljice može rezultirati mrtvorodenjima. Oštećenje posteljice također može omogućiti zapakiranim genima ulazak u fetalnu cirkulaciju. Matične stanice u krvi pupčane vrpce nakon cijepljenja su oštećene i smanjen im je broj (6) te se mora strahovati da je to zato što postoji proboj do djeteta u majčinoj utrobi. Poznato je i da masne globule sa svojim teretom nalaze put i u majčino mlijeko(7). Propusnost crijeva visoka je tijekom prvih tjedana nakon rođenja (8), a postoji strašna mogućnost da će dojenje rezultirati izravnim prolaskom cjepiva u dijete, gdje se mogu pokrenuti mehanizmi samoubojstva.

U laboratoriju je moguće umetnuti plazmidnu DNA u knjigu života. Ako se to događa kod cijepljenih ljudi, moguće posljedice su beskonačne. Poremećaj izvrsno podešene mreže koja kontrolira diobu i diferencijaciju stanica može dovesti do raka. Mutacije u spermiji i oplodnim jajnim stanicama mogu učiniti te izmijenjene osobine nasljednima i dovesti do stvaranja bića koja su skrenula sa evulucijskog kolosijeka ljudske rase.

Zaključak

Široko rasprostranjeno i trajno oštećenje tkiva i krvnih žila mora se očekivati kao rezultat napada imunološkog sustava na stanice koje proizvode proteine šiljka. Ovaj napad se događa zato što je protein šiljka tijelu stran; a budući da će svako drugo mRNA cjepivo kodirati nešto tijelu strano, moramo očekivati da će uzrokovati štetu istim mehanizmom i u sličnoj mjeri. Ti scenariji iz noćnih mora pogoršat će se sa svakom booster injekcijom.

Povrh svega, mora se očekivati da će kontaminacija budućih serija cjepiva funkcionalnom plazmidnom DNA biti pravilo, a ne iznimka jer ne postoji ekonomičan postupak za pouzdano odvajanje masovno proizvedene RNA od plazmida. Uvođenje stranog kromosoma jednako je promjeni genoma. Dugotrajni autoimuni napad na stanice je neizbježan.

Štoviše, mora se očekivati povremena integracija plazmidne DNA u ljudski kromosom. Tada se brojne stanične funkcije mogu trajno poremetiti. Mogu se javiti zloćudne bolesti i može se smanjiti očekivani životni vijek. Pojavljuje se horor scenarij koji bi mogao utjecati na bezbroj ljudi koje volimo i držimo u svojim srcima. Moramo to spriječiti.

Medicinski svijet mora ustati na licu mjesta i potpuno zaustaviti upotrebu RNA injekcija.

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

Reference

1. Bansal S. et al. (2021) Cutting Edge: Circulating Exosomes with COVID Spike Protein Are Induced by BNT162b2 (Pfizer-BioNTech) Vaccination prior to Development of Antibodies: A Novel Mechanism for Immune Activation by mRNA Vaccines. [J Immunol 207:2405-2410](https://doi.org/10.4049/jimmunol.2100637) (DOI: 10.4049/jimmunol.2100637).
2. Mörz M. (2022) A Case Report: Multifocal Necrotizing Encephalitis and Myocarditis after BNT162b2 mRNA Vaccination against COVID-19. [Vaccines 10:1651](https://doi.org/10.3390/vaccines10101651) (DOI: 10.3390/vaccines10101651).
3. Bhakdi, S. and Burkhardt, A. (2021) On COVID vaccines: why they cannot work, and irrefutable evidence of their causative role in deaths after vaccination. <https://doctors4covidethics.org/on-covid-vaccines-why-they-cannot-work-and-irrefutable-evidence-of-their-causative-role-in-deaths-after-vaccination/>.
4. McKernan K. (2023) Sequencing of bivalent Moderna and Pfizer mRNA vaccines reveals nanogram to microgram quantities of expression vector dsDNA per dose. <https://osf.io/b9t7m/>
5. Nushida H. et al. (2023) A case of fatal multi-organ inflammation following COVID-19 vaccination. [Leg Med 63: 102244](https://doi.org/10.1016/j.legalmed.2023.102244) (DOI: 10.1016/j.legalmed.2023.102244).
6. Estep B.K. et al. (2023) Skewed fate and hematopoiesis of CD34+ HSPCs in umbilical cord blood amid the COVID-19 pandemic. [IScience 25: 105544](https://doi.org/10.1016/j.isci.2022.105544) (DOI: 10.1016/j.isci.2022.105544).
7. Hanna N. et al. (2022) Detection of Messenger RNA COVID-19 Vaccines in Human Breast Milk. [JAMA Pediatr. 176:1268-1270](https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2022.3581) (DOI: 10.1001/jamapediatrics.2022.3581).
8. Weström B. et al. (2020) The Immature Gut Barrier and Its Importance in Establishing Immunity in Newborn Mammals. [Front Immunol. 11:1153](https://doi.org/10.3389/fimmu.2020.01153) (DOI: 10.3389/fimmu.2020.01153).